

ALASCA

AMSTERDAM

LIBERAL

ARTS & SCIENCES

ACADEMIE

Anti-pestprotocol

Inhoud

Aanpak tegen pesten	3
Uitgangspunten	3
Vijfsporenaanpak	3
1. Bieden van steun aan de jongere die gepest wordt	3
2. Bieden van steun aan de pester	3
3. Betrekken van de 'middengroep' bij het pesten	3
4. Bieden van steun aan de ouders	4
5. Preventieve maatregelen	4
Stappenplan en rollen	5
1. Docenten	5
2. Mentor	5
3. Zorgcoördinator	5
4. Ouders	6
5. Schoolleiding	6

Aanpak tegen pesten

Er zijn veel vormen van pestgedrag. Rode draad is vaak het systematische en herhalende karakter van het gedrag. In dit pestprotocol is vastgelegd dat we pestgedrag op school niet accepteren en, mocht het zich (toch) voordoen, hoe we handelen. Hierbij hanteren we de zogenoemde *vijfsporenaanpak*. De mentoren zijn in eerste instantie aanspreekpunt voor pesten. Als zij er niet uitkomen kunnen zij naar de vertrouwenspersonen gaan. Een leerling kan ook naar een vertrouwenspersoon gaan als hij/zij het liever eerst met iemand anders dan de mentor bespreekt. Daarnaast kan de zorgcoördinator ook worden betrokken indien nodig. De zorgcoördinator is ook de anti-pestcoördinator.

Uitgangspunten

Een pestprotocol kan alleen functioneren als aan bepaalde voorwaarden is voldaan:

1. ALASCA schept actief een veilig, pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als onacceptabel gedrag wordt ervaren.
2. Pesten wordt als een probleem gezien door alle direct betrokken partijen: docenten, onderwijsondersteunend personeel, ouders en leerlingen.
3. Docenten en onderwijsondersteunend personeel signaleren pesten en nemen vervolgens duidelijk stelling tegen het pesten.
4. De school beschikt over een directe aanpak op het moment dat pesten voorkomt (het pestprotocol).
5. De school besteedt aandacht aan preventieve (les)activiteiten.

Vijfsporenaanpak

1. Bieden van steun aan de jongere die gepest wordt

- Het probleem wordt serieus genomen.
- Er wordt uitgezocht wat er precies gebeurd is.
- Er wordt overlegd over mogelijke oplossingen.
- Het aanbieden van hulp door de mentor, de zorgcoördinator (tevens de anti-pest-coördinator) of een jeugdcoach (intern).

2. Bieden van steun aan de pester

- Het confronteren van de jongere met zijn gedrag en de gevolgen hiervan voor de gepeste en pester.
- De achterliggende oorzaken boven tafel proberen te krijgen.
- Wijzen op het gebrek aan empathisch vermogen dat zichtbaar wordt in het gedrag. Het aanbieden van hulp (desnoods verplicht) door de mentor, de zorgcoördinator of een jeugdcoach (intern).

3. Betrekken van de 'middengroep' bij het pesten

- Het bespreken van het pesten door de mentor met de hele klas.
- Het benoemen van de rol van alle leerlingen en die van de school.
- Er wordt gesproken over mogelijke oplossingen en wat de klas kan bijdragen aan een verbetering van de situatie.

- Het is van belang dat de mentor hier later nog eens op terugkomt, zodat leerlingen ook bewust worden hoe zij samen invloed kunnen hebben op een veilige omgeving.

4. Bieden van steun aan de ouders

- Ouders die zich zorgen maken over pesten worden altijd serieus genomen.
- De school werkt samen met de ouders om pesten aan te pakken.
- De school geeft adviezen aan de ouders in het omgaan met hun gepeste of pestende kind.
- De school verwijst de ouders zo nodig naar deskundige hulpverleners. Een sociale vaardigheidstraining kan eraan bijdragen dat een leerling zich prettiger en zelfverzekerder voelt.

5. Preventieve maatregelen

- Elke mentor bespreekt aan het begin van het schooljaar de algemene afspraken en regels in de klas. Het onderling plagen en pesten wordt hierbij genoemd en onderscheiden. Duidelijk moet gesteld worden dat pesten altijd gemeld moet worden en niet als klikken maar als hulp bieden of vragen wordt beschouwd.
- Indien een mentor of docent daartoe aanleiding ziet, wordt expliciet aandacht besteed aan pestgedrag in een groepsgesprek. Hierbij worden de rol van pester, slachtoffer, meelopers en stille getuigen benoemd.
- Van de gesprekken rond pesten worden aantekeningen gemaakt, die door de mentor worden bewaard in Magister van zowel de leerling die pest als van de leerling die gepest wordt.

Stappenplan en rollen

In onderstaand stappenplan worden de rollen van verschillende volwassenen op en rond school beschreven bij de aanpak tegen pesten:

1. Docenten

- Docenten hebben een signalerende rol. Wanneer zij pestgedrag waarnemen of redenen hebben om pesten te vermoeden, wordt er van hen verwacht dat zij hierop adequaat reageren en een melding doen aan de mentor.

2. Mentor

- Wanneer het pesten plaatsvindt in klassenverband, praat de mentor eerst met de gepeste en later met de pester apart.
- De mentor neemt contact op met de ouders van de pester en de gepeste en betreft hen bij de oplossing.
- De mentor bespreekt direct het vervolgtraject indien het pesten zich herhaalt.
- De mentor besluit of er een gesprek plaatsvindt met de klas. Bij het herstellen van de groepssfeer is het belangrijk om te benadrukken welke verantwoordelijkheid ieder groepslid heeft. De rol van de pester, het slachtoffer, de meelopers en de stille getuigen worden benoemd.
- Indien het probleem escaleert of aanhoudt worden de ouders/verzorgers op de hoogte gesteld en zo nodig betrokken bij het vinden van een oplossing. Dit gebeurt altijd na overleg met de betrokken leerling(en).
- De mentor besluit of er een gesprek plaatsvindt met de klas. Bij het herstellen van de groepssfeer is het belangrijk om te benadrukken welke verantwoordelijkheid ieder groepslid heeft.
- De mentor noteert de gebeurtenissen en de gemaakte afspraken in Magister.
- Indien het probleem zich herhaalt, schakelt de mentor de anti pest- coördinator/ zorgcoördinator in.

3. Zorgcoördinator

- De zorgcoördinator ondersteunt de mentor bij herhaling van het pestgedrag en wanneer het pesten het klassenverband overstijgt.
- De zorgcoördinator heeft zo nodig een gesprek met de gepeste en de pester apart of organiseert direct een gesprek tussen beiden.
- In het contact met de pester is het doel driedig, namelijk:
 - Confronteren;
 - Mogelijke achterliggende problematiek op tafel krijgen;
 - Helderheid geven over het vervolgtraject bij herhaling van pesten.
- In het contact met de gepeste wordt gekeken of hij/zij sociaal gedrag vertoont, op basis waarvan hij een gemakkelijk doelwit vormt voor pesters.

- De zorgcoördinator adviseert zo nodig, zowel aan de pester als de gepeste, hulp op vrijwillige basis door de onderwijshulpverlener.
- De zorgcoördinator stelt alle betrokken ouders op de hoogte wanneer er sprake is van herhalend gedrag, verzoekt hen om met hun kind te praten en stelt hen op de hoogte van het vervolgtraject: herhalend gedrag kan leiden tot schorsing van de leerling.
- De zorgcoördinator bespreekt de mogelijkheden tot hulp met de ouders.
- De zorgcoördinator zorgt voor terugkoppeling van alle informatie aan de mentor.

4. Ouders

- Ouders die merken of vermoeden dat hun kind gepest wordt, nemen contact op met de school. Het centrale aanspreekpunt voor zowel ouders als leerlingen is als altijd de mentor. Mentoren zijn bereikbaar via de schoolmail.
- Na het contact met de mentor, kan desgewenst met een andere functionaris van de school een afspraak worden gemaakt. In volgorde: met de zorgcoördinator en vervolgens met de schoolleiding.

5. Schoolleiding

- De schoolleiding neemt kennis van alle pestincidenten en werkt samen met de mentor en de zorgcoördinator aan een oplossing.
- De schoolleiding ondersteunt de mentor bij herhaling van het pestgedrag en wanneer het pesten het klassenverband overstijgt.
- De school is verantwoordelijk voor de communicatie en bijscholing betreffende het pestprotocol.